

Nacht

De koorts van wat je dacht,
woorden weven in de nacht,
terwijl de klok de uren slaat,
het dichten de tijd verlaat.

Totdat door slaap verrast
je duikt en in het duister tast.
Zoekend in het diep waar je sliep,
heb je zangen opgediept.

En brouw je van het fruit van licht
de drank van een gedicht,
dat met klank de zinnen streelt,
de zin in ritme verdeelt.